

Amsterdam dec. 1983

Dit jaar komt Sint heel speciaal
Met een gedicht, voor allemaal.
Voor Dominicus, Slotervaart en Pius X
Want ik heb het al gezien:
Na veel spraken en nog meer ruzie,
Is er eindelijk de Romeinse fusie!
Althoewel -- ik schrok me dood
Dominicus viel bijna uit de boot!
En het scheelde maar een haai
De fusie bevoegde geen dertal, maar een paar!

Zijne eminentie Nicolaas van Cusa, bisschop van Bressanone, sinds 1441 kardinaal van de enig juiste kerk, vermaard classicus, astronoom, theoloog, racist en kinderlokker, spreekt in het zojuist gesprokene zijn onuitsprekelijke vreugde uit over de tot stand gekomen fusio mystica.

Zijne eminentie kreeg er - zo zegt hij - bijna een attack van toen hem ter gewijde ore kwam dat de zorg voor het religieuze heil der leerlingen onder de onderwijsgevenden blijkbaar dermate groot is dat men zelfs bereid was zijn zelfstandigheid te offeren op 't altaar der zielzorg.

Groots vindt hij zulks en vol hoops.

Luisteren wij nu verder naar zijne eminentie

Maar alle gekheit overboud
Sint heeft nog heel wat meer gekheid:
Want in het jaar respicientien drie en tachtig
Sta ik hier - God allernaakhtig -
In het Katholiek College Amsteldams Werk
Dat is de māsime; hoe staat het met de rest?
Het gaat het met de roosters, met de lessen
Met leraren, promovē en lerarenens?
Wie zegt ^{nu} ~~te~~ ⁱⁿ wat gaat gebeurden?
Heer dierleken, ik wil niet zenden
Maar het valt toch ik betrouwen
Dat ik van de docenten van Pius X
En het komend jaar ~~te~~ weinig hoop zal zien.

Zijne eminentie monseigneur doctor Klaas van Cusa toont zich in de zojuist voorgedragen verzen innig verheugd over de typisch katholieke, vehement democratische wijze waarop men tot de naamgeving van het onderwijs-conglomeraat is gekomen. Ook de naam zelve wijst - zo zegt hij letterlijk - op grote inventiviteit en op een subtiel openstaan voor het kind in de mens.

Laudo vos ?, zo vraagt hij. Zal ik u prijzen? Ja, ik prijs u!
Luisteren wij nu verder naar de gewijde hypocriet

Na dese algemene dingen

Kan ik mij niet goed bedwingen:

Dus zoudt al te veel gedonden

Richt ik mij tot inkelen in het bijzonder.

Mijn beste Martin, beste kerel

Je loopt, mee, hijs zoals een merel

Van het ene naar het andere merel

Voor een fusie in Amsterdams West.

Je loopt, dat de tijd, don jou besteld

, Geen enkele school de den om deed!

Monseigneur doctor Nicolaus Cusanus, kardinaal van de ecclesia buiten welks omheiningen heil nimmer tot wasdom komt, stelt in wat men een ludieke trouvaille zou kunnen noemen een charmante comparatio op tussen don Martinus, rector en gubernator maximus of the late Pius X College en de zwartgebepte vogel merel. Elk - aldus monseigneur - meent zijn merel een valk te zijn. Maar de hunneris het!
Luisteren wij nu verder naar zijne eminentie

Mijn beste Jan, het moet mij van het hart,

Je ziet de dingen soms te zwart.

Heb dit jaar wat meer vertrouwen

In de mannen en de vrouwen,

Die jaar bij je werk steeds helpen willen

Dus niet met zo zwaar aan alles tillen.

Zijne hoogerwaarde doorluchtigheid monseigneur doctor Nico van Laos, bisschop van de kerk buiten welks akker men het kruid des heils tevergeefs zal willen kunnen plukken, wrijft vice-voorzitter Gerardus aan, meer oog te hebben voor de grauwe grijzen des levens dan voor de toch zo fraai gelegen gelen en blauwen. Kerel - aldus de kerkvorst - wil toch niet zo serieuus zijn. 't Leven kan zo delicioes zijn. We zitten toch potjandome, weer lekker in de schoot van Rome!
Luisteren wij nu verder naar zijne eminentie

Men komt Henk dan aan de beurt
't Is alsof mijn hart door middel scheurt!
Vrij gemaakt voor de Romele fusie
Komt op zijn nek alle ruwe!
Maar beste Henk, nu denk ik al,
Dat het jouw tijd echt wel duren zal.
Henk, best je niet liggen in de luren
Bedenk: een werkdag bestaat uit 8 u 9 uren.
En als jij er berispt - perdag - wel 11
Dan trek je daarmee zowel de fusie als jezelf.

Zijne eminentie Nicolaas van Cusa, roerend-goed specialist, hispanoloog, paedagoog, stoombootdeskundige en dakberijder prijst in de zojuist gelezen verzen van zijn hand, den vermaarden gemanoloog en fisioloog Henricus Clementinus. Zijne eminentie oppert het plan Henricus - eventueel na zijn overlijden - bij te zetten in de vaticaanse galerij der onsterfelijken. Vanwege zijn onnavolgbaar ijveren voor de goede zak.

Luisteren wij nu verder naar zijne eminentie

O Jan, O Jan wat moet ik zeggen
Het is haast niet anders met de leggen.
Je ziet het vellen van wat bladene
En wilt meten welk gaas verspandene!
Nog voor jij je des marsoepus gaat scheren
Wilt je al evalueren
Ook al is er echt niets los
Jij praat steeds over niveau's
maar
Geen docenten trok wat mijn tijd!
Anders maak je alle aandacht kwijt.
En als jij je dan beweelt... ga dan inder fluiten,
Liefst met binnen maar wel buiten!

Zijne eminentie doctor Niek van Kusa, prins der kerk buiten welks boeken men de waarheid tevergeefs zal zoeken, bezingt in de zojuist zo fraai voorgedragen verzen Johannes de Vergaderaar als een typische bladvallige. Zijne eminentie prijst de grote fluitster en zou hem - zegt hij - gaarne in de boom zien.

Luisteren wij nu verder naar de waarden van zijne dingen

Paula, mee, ik zal je niet versjken
 Want, zoals je wel zult weten,
 Hor je oek nog tot de staf.
 Vorig jaer dunkt ik nog: "Die is af"
 Maar nu geroekel met wat urke
 Kon het wien wat langer duren!
 Dre je best, zet je beste beentje voor,
 Anders ga je lakj" al die mannen inden dor!

Het stuit de grote Kerkvorst tegen de roomse borst - zo speurt men in het stuntelen der verzen, het ritmisch brekebenen en het onderkoelde pruttelen der woorden - ook verzen te moeten wijden aan het minne geslacht der meiden. "'n Meid in de staf, volkomen maf" zo hoort men de kerkvorst denken.
 Dat zijne eminentie niettemin zo'n vijftig woorden in Paula investeert, zelfs haar benen met elkander vergelijkt - sprak hij immers niet van haar 'beste beentje', het beentje dat zij z.i. voor moet zetten - zulks wijst erop dat ook eminenties soms hun zwakke plekken hebben.
 Wat echter de toekomst betreft Paula lieve, ik wil je niet grieven, maar bedenk wel dit: Roma locuta, Paula finita!
 Luisteren wij nu verder naar zijne eminentie

Het personeel - daerom kan ik niet om heen -
 J's mansjes steeds ^{feel} vreej ten beue,
 Voor het openen van de deuren
 En nu kalendersbladjes af te scheuren!
 Dit is natuurlijk maar een grapje
 Want dat jullie onmisbaar zijn, dat drup je
 Je staat voor Jan in allenman steeds klaar
 En wat ik nu ga zeggen is echt waar:
 Voelen jullie je maar moeit bedandend
 Zouden jullie inzet loopt ^{de voet} abben in het hondend.
 En bisk thea, ik zeg je namens al mijn Pielkes
 Zouden jouw koffie velt de ope ^{school} nulle te spijetens!

Zijne eminentie Nicolaas van Cusa, aartsbisschop van Myra en prelaat der kerk buiten welks luthof men de bloem des heils vergeefs zal zoeken te plukken, bejubelde in laatstgelezen strofenghet scheuren der deuren, het openen de kalenders en bovenal-vooral het zetten, gieten en genieten der zogeheten koffiebennen. Zijne eminentie richtte zich inzonderheid tot de heilige Thea, wie hij op het hart drukte geen koffie meer te schenken zonder rooms. Zulks - aldus zijne heilighied - op straffe van excommunicatie.
 Luisteren wij nu verder naar zijne eminentie

En nu schiet mij plotseling de binnens:
 Ik moet voor de docenten iets schrijven.
 Maar hoe moet je iets doceren
 Aan mensen die niets willen leren?
 Die van alle rijkdom alles weten
 En nooit of nimmer iets vreemde.

Die de jeugd van binnen en van buiten kennen
 Die van bespreking naar verdediging rennen.
 En ruzie naar Parijs, naar Londen en naar Rome,
 Die over boten, auto's, huizen dromen.
 Die praten over dividend en rente
 Maar staken willen voor een paar procenten!

Slechts één ding wil ik jullie leren:

Een pauze is om te pauzeren.

Want ik heb de laatste tijd gemerkt

Dat in de pauzes wordt gewerkt!

Beste docenten, beste staf

Blijf toch van de pauzes af!

Want wie zich zelf geen koffie geeft

Die helpt zijn werkje niet aangehouden

In dit voorlaatste vers richtte zijne eminentie zich tot alle docenten of wat daar voor doorgaat. Hij prees hun bereidheid offers te brengen omwille van de eenheid des geloofs, verzocht de ketters en scheurmakers anderszins, alsmede alle haeretici, apostaten, gereformeerden, modernisten, anders-denken en denkenden hun koffers vast in de gang te zetten en wenste de overgeblevenen veel succes bij hun moeilijke maar zo mooie werk.

Luisteren wij verder naar zijne eminentie

Ik stop nu mee; ik ben het moe

Ik ben nu een kopje koffie toe!

Luisteren wij verder niet naar zijne eminentie.
 Eminentie is nu moe,
 wil dus snel naar bedje toe.